

ἐπειδὴ πολλάκις αὐτὸς ἀγιώνα ἀπὸ τοῦ Πειραιῶς, συχνότερον
ἐντυγχάνεις τοῖς ἱεροῖς τούτοις ἀγδράσι, μὴ φείδου λόγων
ἐκ παρρησίας, λέγων καὶ ἐπιλέγων, λιπαρῶν, προσλιπαρῶν
φροντίδα ἀναγκαίως ποιεῖσθαι περὶ τοῦ Εὐαγγελικοῦ σχο-
λείου· δεῖ γὰρ δὴ αὐτὴν, εἴπερ ποτε καὶ νῦν οὐφειν καὶ μὴ
κομᾶσθαι· οὐ γὰρ ιτασιν, η̄ ὥρᾳ δὲ κλέπτης ἔρχεται.

Ἐρῶσο.

ΔΕΥΚΙΑ.

(1306.)

Ιδού σοι καὶ ἔτερος η̄κει Ἡπειρώτης, Νικόλαος οὗτος δὲ
τὴν ἀγὰ χεῖράς σοι ἐπιθεῖς, υἱὸς ἐμὸς καὶ αὐτός· η̄κει δὲ
συμβουλῆς παρ' ἰατροῦ καὶ ἰατρῶν προκαθεζομένου, ως εἰ-
κός, δεησόμενος· τρίτον γὰρ ἔτος παρ' ἐμοὶ μαθητεύσας, ἐδι-
δάχθη ἵκανῶς ἐν πυκνοῖς συγγραφεῦσι καὶ ποιηταῖς· εἰς
οὗτα διήκουσέ μου φιλοπόνως καὶ δσα μοι· ἐς φιλοσοφίαν
πεπόνητο· ῥητορικά τε καὶ λογικά, φυσικά τε καὶ μεταφυ-
σικά· τούτων δὲ οὗτω σχόντῳ τέλος παρ' ἐμοὶ, ἐπειδὴ
σκοπὸν τοῦ βίου πεποίηται τὴν ἰατρικὴν· προσδιέτριψε κἀν
τῷ ὑμετέρῳ αὐτοῦ Γυμνασίῳ ἔτη δύο, ἐν Ἀλγέροις καὶ γεω-
μετρικαῖς κατασκελετευόσαις ἀπειροκαλίαις προπαιδεύμε-
νος· νῦν δὲ ἀπαιτεῖται ἔτι προσδιαγύσαι καὶ τρίτον ἔτος πρὸς
μάθησιν, ως ἔοικε, τῆς ἔκτος τοῦ παντὸς ἀστρονομίας καὶ
τοῦ ἀπείρου κατὰ τὰς ἴδιανικάς εἰκασίας, φασι, Καρτεσίου
καὶ Νεύθωνος· ἐγὼ δὲ λέγω, καὶ πέπεισμαι λέγειν ὄρθως,
ὅτι δεῖ τὸν πρὸς τὰς ἀκαίρους ταύτας λεπτομαθείας χρόνον
ἀναλίσκειν ὡφελίμως εἰς τελειοτέραν τῆς τέχνης θεωρίαν
καὶ πρᾶξιν· σὸν τοίγυν ἐστὶ τοῦ ἀμεινον τὰ τοιαῦτα εἰδότος,
τὰ βελτιστά αὐτῷ συμβουλεῦσαι. Ερῶσο.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΤΟΜΟΥ.

